

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/700/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214205141
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214205141.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Sone Zmekovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: F. N., nar. XX.XX.XXXX, G. XXXX, Q., občan SR o zaplatenie 902,41 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 5. februára 2015 č.k. 5C/118/2014-31, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**
Odporkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporkyni zaplatenia istiny 902,41 eur, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 902,41 eura od 15.02.2011 do zaplatenia ako aj trov konania. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) poskytol odporkyni na základe Zmluvy o pôžičke č. 6076984 uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou dňa 13.08.2010 pôžičku, ktorú sa odporkyňa zaviazala uhradiť formou 48 pravidelných mesačných splátok vo výške 28,60 eur s termínom konečnej splatnosti (mesiac/rok) 08/2014. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli i všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu navrhovateľa s ktorými bola odporkyňa oboznámená a podpisom zmluvy o pôžičke sa zaviazala ich dodržiavať. Keďže odporkyňa porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 29.01.2011 vyzval odporkyňu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Celkový dlh odporkyne ku dňu podania návrhu je vo výške 902,41 eur. Navrhovateľ si uplatňoval aj zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 15.02.2011 do zaplatenia. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil § 657, § 658 ods. 1, § 52 ods. 1,2,4, § 53 ods. 1,5, § 100 ods. 1, § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., a na základe takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že súd v ďalšom aj bez návrhu preskúmal, či sú splnené zákonné podmienky premlčania vo vzťahu k nároku uplatňovaného navrhovateľom zo spotrebiteľskej zmluvy, keďže navrhovateľ si uplatňuje nárok na vrátenie pôžičky, ktorej splatnosť nastala dňom 14.02.2011, t.j. 3 dni po doručení predžalobnej upomienky. Od nasledujúceho dňa začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, ktorá uplynula najneskôr dňa 14.02.2014. Keďže návrh bol podaný na súd až dňa 17.03.2014, súd prihladol aj bez návrhu na premlčanie ako na zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie veriteľa voči spotrebiteľovi, a to v rozsahu uplatneného nároku titulom neuhradenej sumy v celkovej výške 902,41 eur, pričom vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok je premlčaný. Z uvedených dôvodov súd návrh v celom rozsahu zamietol, keďže v dôsledku skutočnosti, že došlo k premlčaniu navrhovateľovej pohľadávky došlo aj k zániku súdnej vymáhateľnosti tohto nároku navrhovateľa, ktoré mu nemožno priznať. O trovách konania súd rozhodol podľa §142 ods.

1 OSP podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešnej odporkyňi súd podľa tohto ustanovenia OSP náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa, resp. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil voči odporcovi trovy konania a právneho zastúpenia v prvostupňovom i odvolacom konaní. V dôvodoch svojho odvolania navrhovateľ uviedol, že podal odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenie skutkového stavu. Navrhovateľ vo svojom odvolaní uviedol, že si v konaní uplatnil svoj nárok žalobným návrhom dňa 17.3.2014, pričom predmetné ustanovenie § 5b ZoOS nadobudlo účinnosť až dňa 01.05.2014. Preto nemôže súhlasiť s rozhodnutím súdu a právnym posúdením veci. Poukázal na skutočnosť, že na daný prípad súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere a teda absolútny obchodno-záväzkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Záverom uviedol, že nárok navrhovateľa nemožno považovať za premlčaný, keďže podľa názoru súdu došlo k plynutiu premlčacej doby dňa 14.02.2011, ktorá ku dňu 17.03.2014 neuplynula.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je v celom rozsahu vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP (v znení účinnom od 15. 10. 2008) sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že súd prvého stupňa správne posúdil právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa Consumer Finance Holding, a.s. a odporkyňou založený zmluvou o pôžičke ako vzťah medzi veriteľom a spotrebiteľom, na ktorý je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv. Správne súd prvého stupňa aplikoval aj ust. § 5b zák.č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pretože v čase rozhodovania súdu prvého stupňa t.j. dňa 05.02.2015 bolo už toto ustanovenie zákonná účinná a súd bol povinný z úradnej povinnosti na premlčanie uplatneného nároku prihliadnuť. V danom prípade sa navrhovateľ mohol domáhať zaplata z žalovanej sumy, ktorej splatnosť nastala dňa 14.02.2011 v rámci všeobecnej trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňa 15. 2. 2011(t.j nasledujúci deň po uplynutí troch dní od doručenia predžalobnej upomienky). Premlčacia doba uplynula dňa 14.2.2014, pričom navrhovateľ podal návrh na začatie konania v tejto veci dňa 17.03.2014 t.j. 3. deň jej márnym uplynutí. Súd prvého stupňa preto správne postupoval, keď návrh navrhovateľa zamietol.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčanie je uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnej uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie námietky premlčania má za následok zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Premlčaním právo samo osebe nezaniká, ak však povinný vnesie námietku, nárok zaniká a subjektívne právo trvá naďalej vo forme naturálneho záväzku, teda jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

S ohľadom na dôvody uvedené navrhovateľom v podanom odvolaní odvolací súd uvádza, že sa nestotožnil s tvrdením navrhovateľa v tom, že súd prvého stupňa nesprávne na daný právny vzťah aplikoval ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť až dňa 01.05.2014. Za nesprávny považuje aj názor navrhovateľa v tom, že na daný právny vzťah mal súd prvého stupňa aplikovať Obchodný zákonník. Ust. § 52 ods. 2 veta tretiu Občianskeho zákonníka ukladá súdu, aby na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ vždy prednostne použil ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Ustanovenie §5b zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa nadobudlo účinnosť dňom 01.05.2014. V dôsledku absencie prechodných ustanovení v zák. č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým bol zmenený zákon č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa(§ 5b) je súd povinný aplikovať dňom účinnosti zákona ust. § 5b aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na závery Najvyššieho súdu uvedené v rozhodnutí zo dňa 21.04.2015 vo veci vedenej pod sp. zn. 3 MCdo 12/2014. V dôvodoch rozhodnutia Najvyšší súd SR v tejto veci konštatoval, že súd prvého stupňa by bol povinný súd vziať na zreteľ ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Mal by tiež zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (rozsudok NS SR sp. zn. 3 MCdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnej odporkyni ich náhradu nepriznal, pretože jej v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.